

Hyvät uudet ylioppilaat ja juhlavieraat,

Haluan onnitella teitä juuri valmistuneita uusia ylioppilaita. 50 vuotta sitten tässä samassa tilanteessa meitä uusia ylioppilaita oli 34 ja teitä on nyt 7. Kunnan väkiluku 50 vuotta sitten oli 7544 ja viime vuoden lopussa ylitorniolaisia oli 3765, joten on selvää, että myös uusien ylioppilaiden määrä on vähentynyt.

Olen etäältä seurannut Ylitornion Yhteiskoulun lukion toimintaa ja kehittymistä. On syytä onnitella koulun opettajia ja johtoa aktiivisesta ja innostavasta otteesta lukion toiminnan kehittämiseksi ja erinomaisesta opetuksesta. Tästä kertonee opetushallituksen koululle myöntämä Erasmus+ -akkreditointi ja Apple Distinguished School –status. Kansainvälinen yhteistyö, kielimatkat sekä erityislukion tarjoama opetus yhdistettynä jääkiekon harjoittamiseen ovat houkuttavia tekijöitä, jotka puolestaan voivat myös tuoda uusia lukion oppilaita myös kunnan rajojen ulkopuolelta. Hyvät uudet ylioppilaat, olette saaneet opiskella lähellä kotianne erinomaisessa lukiossa.

Siteeraan tässä entistä kansanedustajaa, ministeriä ja valtiopäiväneuvos Tapani Tölliä, joka on tunnettu sanonnasta:

”Siitä on lähdettävä, että tähän on tultu”.

Minun lähtöni ylioppilasvuoden jälkeen oli armeija, jonka jälkeen pääsin toisella yrittämisellä opiskelemaan Tampereelle kauppatieteitä.

Kesätöissä juoksupoikana veljeni rautakaupassa 70-luvun alussa kohtasin Matarengistä saunan kiuasta ostamaan tulleen iäkkään miehen, joka tarttui käsipuoleeni ja kysyi:

”Kattos sie kloppi mikä se on tuo pris tuossa piisissä ko mulla jäi glasisilmät biihliin”.

KÄSI YLÖS – KUKA YMMÄRSI ?

Ei tarvinne tätä teille meänkielisille suomentaa.

Minulle nämä varhaiset asiakaskokemukset, eri kielten ja kulttuurien ymmärtäminen, kaupanteko, myynnit ja ostot veljieni kaupoissa Ylitorniolla ja Torniossa viitoittivat minut opiskelemaan talouden perusteita.

Niin, te hyvät uudet ylioppilaat, teidän on nyt lähdettävä. Tuttu ja turvallinen koulun luoma yhteisö jää taakse ja uusi elämän vaihe odottaa. Opiskelu, armeija, ehkä välivuosi töissä on teillä edessä. Olette saaneet aimo annoksen kaikkea sitä mitä koulu voi tarjota. Nyt on teidän valinnan aika.

Olkaa rohkeita, kuunnelkaa sisäistä ääntänne, olkaa valmiita tekemään myös kovasti töitä, jotta pääsette valitsemaalle uralle. Jos ette heti onnistu, yrittäkää uudelleen. Luottakaa itseenne, mutta antakaa myös sattumalle sijaa. Pitäkää yhteyttä toisiin ihmisiin, nuoriin ja vanhempiin, ei pelkästään some-maailmassa vaan aidosti kasvotusten. Opiskelkaa syksyt ja talvet ja hakeutukaa kesäisin erilaisiin töihin, niin opitte tuntemaan muutakin työtä kuin teidän tuleva ammattinne. Jos vain mahdollista, menkää joksikin aikaa ulkomaille. Sen jälkeen Suomi ja kotiseutu tulee teille vieläkin tärkeämmäksi.

Muistan kun olin vahvasti päättänyt, että eteläisin paikka minne voisin lukion jälkeen asettua asumaan, on Oulu. Opiskeluaikana Kanadassa työharjoittelussa ollessani huomasin, että saman provinssin lähimpien isojen kaupunkien etäisyys saattoi olla 1000km. Havahduin karttaa katsoessa, että koko Suomi on vain noin 1000 km päästä päähän. Tämän jälkeen saatoin hyväksyä asuinpaikakseni myös vähän kauempaa Tampereen.

Siitä lähtien, kun Ylitorniolta muutin pois, olen perheeni kanssa joka kesä viettänyt lomaani vähintään viikon, joskus 6 viikkoa synnyinseudulla Ylitornion Aittamaanpäässä, Aavasaksaa vastapäätä. Täällä ovat juureni. Erityisesti kotiseudun merkitys korostui, kun asuimme yli 5 vuotta Kanadassa.

Hyvät uudet ylioppilaat, te olette saaneet kasvaa ja käydä koulua rauhallisessa ja kauniissa Tornionlaakson maisemissa ja saaneet hyvää opetusta. Olette saaneet lähtiessänne hyvät eväät, joiden kanssa uskallatte elää rohkeasti tavoitteitanne kohden.

Sanotaan, että asiat eivät tapahdu Sinulle vaan Sinua varten.

Tämä on hyvä muistaa silloinkin, kun elämässä tulee vastoinkäymisiä. Olen oppinut myös kantapään kautta, että elämää ei voi hallita, mutta siihen pitää sopeutua.

Tommy Tabermanin runo muistuttaa tästä:

”Jos ei koskaan putoa raiteilta ja mene rikki, jatkaa aina samaa rataa ja on turvassa suurelta murheelta ja suurelta onnelta”.

Lopuksi näinä epävarmoina aikoina haluan vielä siteerata Presidentti Mauno Koiviston mietelausetta:

”Ellemme varmuudella tiedä, kuinka tulee käymään, olettakaamme että kaikki käy hyvin”.

Parhaat onnittelut vielä Teille uudet ylioppilaat meidän kaikkien riemuylioppilaiden puolesta!